

Turnaje družstiev na Slovensku organizujeme obvykle švajčiarskym systémom, iba ak sa zide malý počet družstiev, tak systémom každý s každým. Možno je "spravodlivejšie" tieto systémy nejako skombinovať. Turnaje družstiev v Bonne a predtým v Pule ma inšpirovali k nasledujúcim úvahám.

[German Bridge Trophy 2011](#) bola organizovaná takto (v detailoch sa môžeme myliť):

- [redacted]
- [redacted]
- [redacted]
- [redacted]

Podobne sa hráva i turnaj družstiev Pule, tam sa na úvod hrá v 4-členných skupinách každý s každým, potom sa v niekoľkých skupinách hrá len v trojici, po úvodnej časti do A postupujú prví dvaja zo skupín a do B ostatní, nie je tam bonifikácia pre družstvá v A skupine.

Výhodou takéhoto systému je, že všetky družstvá majú do konca o rovnakú hru, pretože aj víťaz najposlednejšej skupiny berie nejakú cenu.

V našich podmienkach býva na Veľkej cene Košíc a Medzinárodných majstrovstvách Slovenska družstiev 20 až 30. Mohli by sme to robiť napríklad takto:

- [redacted]
- [redacted]
- [redacted]
- [redacted]
- [redacted]

V A skupine budú tri ceny v B skupine jedna alebo dve ceny.

Nasadenie do úvodnej fázy

Bolo by vhodné, aby sa družstvá hlásili už dopredu, aby sme mohli urobiť nejaký rating družstiev. K predbežnému prihláseniu možno družstvá motivovať tak, že kto sa prihlási do príslušného termínu, platí znížené štartovné (ekonomika nemusí utrpieť, v skutočnosti kto sa prihlási na poslednú chvíľu, platí zvýšené štartovné). Slovenské družstvá by sme mohli ohodnotiť napríklad podľa zisku kovových bodov za posledných 12 mesiacov, alebo podľa toho, či sú v družstve hráči prvej ligy a na akom mieste skončili v poslednom ročníku. Zahraničné družstvá by sme automaticky zaradili do 1. koša. Ak by družstiev z jednej krajiny bolo viac, nejakým spôsobom by sa stanovilo ich výkonnostné poradie, najlepšie by bolo v 1. koši, 2. v druhom, ostatné v treťom. Mali by sme pri losovaní tri koše, v prvom a druhom by bolo toľko družstiev, koľko bude skupín, ostatní by boli v treťom koši. Popríklad by boli až štyri koše. Aj zahraničných hráčov vieme ohodnotiť s použitím ich klasifikačného systému, akurát sú samotné systémy navzájom nesúmerateľné. Nejakú súmerateľnosť môžeme stanoviť napríklad pomocou [decilov](#).

Napríklad na Veľkej cene Košíc bolo 21 družstiev, z nich by sa vytvorili 4 skupiny, 3 päťčlenné a jedna šesťčlenná. Ak by sme pre nasadenie brali výsledky 1. ligy jaro, tak poradie slovenských družstiev pre nasadenie by bolo: Légia Košice, RIP, KBK, Boros, Inter, Jin-Young, Cassovia, Laurus. V ostatných družstvách neboli hráči z 1. ligy. Už na uvedených družstvách vidno veľkú fluktuáciu hráčov medzi družstvami, takže asi lepším kritériom by boli prepočítané kovové MB. Ak by sa nasadzovalo podľa I. ligy 2010, tak Laurus by bol nasadený ako 2. a RIP až za Cassoviou. Aj s uvedeného mi vyplýva, že lepšie by asi bolo podľa prepočítaných kovových bodov a možno diskutovať o tom, či to robí prostým súčtom MB hráčov alebo pomocou vyššie spomenutých decilov, ktorými možno porovnať aj hráčov z iných krajín..

V 1. koši by boli: Légia, Konstanta, BBC, Urzy, ale kandidátov by tam bolo viac.

V podstate najväčší problém tohoto systému vidím v úvodnom rozlosovaní, v "spravodlivom" nasadení do jednotlivých košov. Kým

slovenské družstvá vieme nejako objektívne ohodnotiť, u zahraničných či kombinovaných je to už problém. Hoci by bol Inter papierovo nasadený podľa výsledkov jarného kola 1. ligy až v treťom kóši, nakoniec bol najlepším či druhým najlepším slovenským družstvom (BBC bolo napoly slovenské a napoly maarské).

Zápasy by sa hrali na osem rozdaní, z časových dôvodov by sa úvodná čas mohla hrať na 6 rozdaní. Prvý deň by sa odohrala úvodná čas a prvé dve kolá druhej fázy. V nedeľu by sa hrali zvyšné 4 kolá. Keďže by sme používali bridžmejty, úvodná čas by sa hrala v jednom kuse 4 kolá x 6 rozdaní. Výsledky by sa skontrolovali po odohraní všetkých štyroch kôl.

Úvodná čas by sa hrala vo všetkých skupinách s rovnakými namiešanými rozdaniami, do 24 družstiev by stáli 4 sady rozdaní, od 25 do 30 5 sád. Ostatné kolá by si buď hráli miešali karty sami, ale aj tam by mohli byť karty namiešané, pri zápasoch na 8 rozdaní jedna sada pokrýva 4 družstvá (na stole po dve rozdania a kolujú dookola).

Úvod v skupinách a potom KO systém

Inou možnosťou je hrať na úvod v skupinách systémom každý s každým a potom KO systémom. Skupín 4 alebo 8, poprípade dopredu stanoví, že skupiny budú 6 členné a ak počet družstiev nebude deliteľný 6, tak niektoré 5 členné. Úvodná čas každý s každým v skupine a do KO fázy postupujú prví dvaja. Ak by bolo 24 družstiev, tak máme 4 šesťčlenné skupiny. V skupinách zápasy po 8 rozdaní, štvrťfinále na 12 rozdaní, semifinále a finále na 16 rozdaní. Pri tomto spôsobe je problém, čo majú robiť tí, čo nepostúpili. Možno napríklad usporiadať paralelný párový turnaj pričom páry, ktoré vypadnú v štvrtom finále by sa do mohli nejako dodatočne zapojiť. Dostali by napríklad umelo pridelené percentá za už odohrané kolo vo výške priemeru prvej desiatky párov. Znova je dôležité "spravodlivo" nasadiť do skupín. Ak by boli iba tri skupiny, postúpili by do KO fázy dve 3. družstvá s najlepším súčtom VP. Nasadenie do KO fázy - družstvo s najlepším súčtom proti družstvu s najhorším súčtom VP... V prípade rovnosti VP impy a potom los.

Úvod švajciar 5 kôl bez opakovania súperov, potom KO zápasy medzi prvou štvoricou a švajciar zvyšok podľa

Základná čas 5 kôl po 8 rozdaní, KO zápasy po 16 rozdaní, švajciar naďalej po 8 rozdaní. Víťaz B švajciara by získal cenu alebo by hral superfinále s víťazom KO fázy. Nevýhodou superfinále je, že ostatní predsa nebudú dve hodiny čakať na výsledok tohoto zápasu, inak by sa mi celkom páčilo.

Prečo bonifikácia v A skupine?

Posledné tri družstvá v A skupine, ktoré z nej zostúpili mali bez pochyby väčších súperov, než zostávajúce družstvá v B a malo by sa to nejako premietnuť do ich hodnotenia. Je diskutabilné či to má byť +1 VP na zápas alebo ešte viac (ja by som dal viac). Prírodzene je aj možnosť im žiadnu bonifikáciu neprideliť.

Prečo úvodná fáza iba na 6 rozdaní?

Aj úvodná fáza by sa mohla hrať na 8 rozdaní, takto sa však 8 rozdaní ušetrí, čo nám dáva cca. 1 hodinu k dobru a tak možno v piatok odohrať 6 kôl a v nedeľu 4 kolá. Istý čas ušetríme tiež tým, že sa nečaká na vyhodnotenie a odsúhlasenie výsledkov po každom kole, ale výsledky sa skontrolujú a odsúhlasia naraz po odohraní 4 kôl. Takto na piatok vychádza 40 rozdaní a na nedeľu 32 a nedochádza k časovému posunom. Ak by sa aj úvodná čas hrala na 8 rozdaní, tak by sa v piatok hralo už iba jedno kolo 2. fázy a v nedeľu by sa hralo 5 kôl, teda o hodinu dlhšie. V súčasnosti hrávame 9 kôl po 6 rozdaní, spolu 54 rozdaní. Pri tomto formáte by sme odohrali 72 rozdaní alebo 80, ak by sa aj úvod hral po 8.

Ako by vyzeral rating podľa decilov?

Rebríček slovenských hráčov podľa [prepočítaných kovových majstrovských bodov](#) obsahuje 78 hráčov. Hráči v prvej osmičke dostanú hodnotenie 10, v druhej 9 až po posledných po 1 bode. Hráči, ktorí nezískali žiadne kovové MB majú hodnotenie 0 (Horák a Menyhért majú rovnaký počet MB a delia sa o 8 a 9 miesto, dostali by hodnotenie 9,5).

Podobne si pozrieme [rebríček poškých hráčov](#). Pietraszek je 94 ale medzi 9667 hráčmi, takže tam každých 967 hráčov predstavuje jeden decil a on by dostal hodnotenie 10.

Podobne možno nájsť rebríčky hráčov Maarska, Česka, ... a z relatívneho postavenia v národnom rebríku prideliť hráčom nejaké hodnotenie, ktoré do istej miery odráža ich relatívnu silu.

Jednoduchšou možnosťou je použiť výkonnostné triedy, problém je, že kým my ich máme 10, Poliaci len 7 a česi tuším 6. Reálne však máme zatiaľ pridelené triedy len po 8 stupeň - národný majster, pričom si trúfam povedať, že náš stupeň národný majster nezodpovedá ani len medzinárodnému poškému majstrovi (názov tomu napovedá, ale u nás je to 8. stupeň a u nich 6.). Keďže kvantita obvykle prechádza v kvalitu, k decilu by som Poliakom prirátal +2 a Maarom a Českom +1.

S rebríčkami národných zväzov je hlavne ten problém, že väčšina zväzov má viacero rebríčkov. My ich máme okolo 10, česi 2, Maari asi tiež dva, Poliaci 3 respektíve 9 (rebríček aktuálneho roka podľa troch druhov bodov, rebríček minulého roka a rebríček všetkých čias, pre naše potreby by bol vhodný rebríček aPKL podľa predchádzajúceho roka, vo vyššie uvedenom príklade som použil aPKL všetkých čias). Účelom by sa mohol použiť rebríček súťažných bodov, zase asi predchádzajúcej sezóny, ... aPKL a

sú?ážne body v podstate korešpondujú s našimi kovovými bodmi.

Pre?o nasadzova? pod?a kovových prepo?ítaných MB a nie pod?a všetkých bodov

Zatia? nemajú a bohužia? ani nikdy ma? nebudú všetci slovenskí bridžisti rovnakú možnos? získava? majstrovské MB za klubové turnaje. V Košiciach hrávame 2x týždene, v Michalovciach raz týždenne, v Bratislave by mali hra? tiež raz do týžd?a, ale zdá sa mi, že už hrávajú len sporadicky, v iných mestách sa pravidelne bu? nehra?, alebo sa ich aspo? neschádza to?ko, aby za klubový turnaj mohli by? pridelené MB. Preto je tabu?ka pod?a sú?tu všetkých bodov dos? skres?ujúca. V podstate vyjadruje silu hrá?ov, ak sú z toho istého klubu, ale nemožno ?ou mera? výkonnos? hrá?ov z rôznych klubov. Kovové MB máme možnos? získava? všetci rovnako, istú nezrovnalos? niektorí poci?ujú v súvislosti s MB za reprezentáciu, ale kto im bráni sa do reprezentácie kvalifikova?? Dá sa diskutova? o tom, ?i kvalifikácia do open reprezentácie má by? stanovená v tak extrémnej forme, ako je to teraz - ví?az I. ligy berie všetko, ale inak sú kritéria stanovené jednozna?ne a objektívne. Už som to písal inde, bol by som za to, aby sa každoro?ne do reprezentácie hrala nejaká kvalifikácia ?i už formou nieko?kých impových ?i cross impových turnajov alebo formou skupinovky, popri tom by nejako mohol by? zoh?adnený butler I. ligy. Osobne predpokladám, že by sa kvalifikovali tí istí, ako teraz, ale zároveň by bol k dispozícii širší káder, hlavne v rokoch, ke? je reprezenta?ných príležitostí viac. Ale to už som na?al úplne iný súdok. Musím však zdôrazni?, že hoci mi sú?asné kritériá nekonvenujú, akceptujem ich.

[Podrobnejšie o hendikepoch](#)